

**НАСОКИ ПО СПЕЦИАЛНИТЕ ПРЕПОРЪКИ
ВЪВ ВРЪЗКА С ФИНАНСИРАНЕТО НА ТЕРОРИЗМА
И ВЪПРОСНИКА ЗА САМООЦЕНКА**

Въведение

1. Осемте специални препоръки във връзка с финансирането на тероризма бяха приети от Специалната група за финансови действия (Financial Action Task Force - FATF) през месец октомври 2001 г. Незабавно след тяхното приемане, Специалната група за финансови действия (СГФД) се нае да направи оценка на нивото на прилагане на Специалните препоръки чрез самооценка. Беше разработен Въпросник за самооценка във връзка с финансирането на тероризма (SAQTF) за всяка Специална препоръка. Въпросите са така изготвени, че в отговор да се получат данни, които да помогнат при определянето дали конкретна юрисдикция наистина прилага конкретна Специална препоръка.

2. От приемането на Специалните препоръки досега, Специалната група за финансови действия (СГФД) имаше малко време да разработи насоки, основани на опита, за прилагането на тези мерки. Ето защо, при завършването на началния етап на тази дейност от членовете на СГФД, беше решено да бъдат изготвени и публикувани допълнителни насоки, които да помогнат на тези, които не са членове на СГФД да разберат някои от концепциите, съдържащи се в Специалните препоръки във връзка с финансирането на тероризма и да изяснят някои части на Въпросника за самооценка във връзка с финансирането на тероризма (SAQTF). Затова настоящият документ съдържа допълнителни разяснения на осемте Специални препоръки и Въпросника за самооценка във връзка с финансирането на тероризма (SAQTF)

3. Трябва да се подчертае в самото начало, че представената тук информация има за цел най-вече да се ползва от юрисдикциите при попълването и представянето на Въпросника за самооценка във връзка с финансирането на тероризма (SAQTF). За тази цел, тя не трябва да се счита за изчерпателна или окончателна. Всякакви въпроси относно конкретното тълкуване или ефект от Специалните препоръки трябва да се изпращат до Секретариата на СГФД на Е-мейл адрес Contact@fatf-gafi.org.

Специална препоръка I: Ратификация и прилагане на инструментите на ООН

4. Тази препоръка съдържа шест елемента:

- Юрисдикциите трябва да ратифицират и напълно да прилагат Международната конвенция на ООН от 1999 г. за борба с финансирането на тероризма и

- Юрисдикциите трябва да прилагат петте резолюции на Съвета за сигурност на ООН :

S/RES/1267(1999г.), S/RES/1269(1999г.), S/RES/1333(2000г.), S/RES/1373(2001г.),
S/RES/1390(2001 г.)

5. За целите на тази Специална препоръка, *"ратификация"* означава да бъдат извършени всички необходими национални законодателни или изпълнителни процедури за приемането на Конвенцията на ООН и да бъдат представени пред ООН всички съответни ратификационни инструменти. *"Прилагане"*, в смисъла, в който е използван тук, означава да са въведени в действие всички мерки за влизане в сила на всички изисквания, посочени в Конвенцията на ООН и Резолюциите на СС на ООН. Мерките могат да бъдат установени със закон, наредба, директива, постановление, или всеки друг подходящ акт на законодателната или изпълнителната власт в съответствие с националното законодателство.

6. Конвенцията на ООН беше отворена за подписване от януари 2000 г. до 31 декември 2001 г. и след подписването ѝ, подлежи на ратифициране, приемане или одобрение. Инструментите за ратифициране, приемане или одобрение трябва да бъдат представени пред Генералния секретар на ООН в Ню Йорк. Страните, които не са подписали Конвенцията, могат да се присъединят към нея (вижте Член 25 от Конвенцията). Можете да правите справки с пълния текст на Конвенцията на ООН на <http://untreaty.un.org/English/Terrorism.asp>.

Към 19 март 2002 г. 132 страни са подписали и 24 страни са депозирали ратификационни инструменти. На 10 март 2002 г. беше достигнат минималния брой страни, ратифицирали Конвенцията на ООН, предвиден като необходим за влизането ѝ в сила. Датата на влизане в сила на Конвенцията е 10 април 2002 г. Интернет страницата, съдържаща информация относно статута на Конвенцията се намира в Интернет страницата на ООН на http://untreaty.un.org/ENGLISH/status/Chapter_xviii/treaty11.asp. За информация от общ характер относно договорите на ООН,

вижте <http://untreaty.un.org/English/guide.asp> и *Наръчника за договорите* на Службата на ООН по правните въпроси на <http://untreaty.un.org/English/TreatyHandbook/hbframeset.htm>. Справка за текстовете на съответните резолюции на Съвета за сигурност на ООН можете да направите на Интернет адреса на ООН на <http://www.un.org/documents/scres.htm>.

Специална препоръка II: Криминализиране на финансирането на тероризма и свързаното с него пране на мръсни пари

7. Тази препоръка съдържа два елемента:

- Юрисдикциите трябва да криминализират "финансирането на тероризма, терористичните действия и терористичните организации" и
- Юрисдикциите трябва да установят престъпленията, свързани с финансирането на тероризма, като основани на престъпления, свързани с пране на пари.

8. При прилагането на Специална препоръка (СП) II, юрисдикциите трябва или да установят като специални криминални престъпления дейностите по финансиране на тероризма, или трябва да могат да се позовават на съществуващи криминални престъпления, които да могат да се прилагат в такива случаи. Термините "*финансиране на тероризма*" или "*финансиране на терористични действия*" се отнасят за действията, описани в Конвенцията на ООН (Член 2) и Резолюция S/RES/1373(2001г.), параграф 1(б) (Справка с текста на тази Резолюция можете да направите на Интернет страницата на ООН на <http://www.un.org/documents/scres.htm>). Трябва да се отбележи, че всяка юрисдикция трябва също да осигури престъпленията, свързани с финансиране на тероризма, да се прилагат като установени престъпления, дори и когато се извършват в чужда държава. В такъв случай, логически следващото тълкуване на СП II е в съответствие с Препоръка 4 на СГФД.

9. Препоръка 4 на СГФД вече изисква от юрисдикцията да определи "сериозни престъпления" като основания за престъплението "пране на мръсни пари". СП II се основава на Препоръка 4 като изисква, пред вид на сериозността на престъпленията, свързани с финансирането на тероризма, същите да бъдат изрично включени сред основанията за престъплението пране на мръсни пари. За пълния текст на Четиридесетте препоръки на СГФД, както и за Бележките по тълкуването им, можете да направите справка на Интернет адреса на СГФД - http://www.fatfgafi.org/40Recs_en.htm.

10. И накрая, както е по принцип и при другите основания за пране на мръсни пари, юрисдикциите трябва да осигурят престъпленията, свързани с финансирането на тероризма да бъдат обявени за основаващи се на пране на пари дори и ако бъдат извършени в юрисдикция, различна от тази, в която се извършва престъплението пране на пари.

Специална препоръка III: Замразяване и конфискация на активите на терористите

11. Тази препоръка съдържа три основни елемента:

- Юрисдикциите трябва да имат правомощията да *замразяват* средствата или активите на (а) терористите и терористичните организации и (б) на лицата, финансиращи терористични действия или терористични организации;

- Същите трябва да имат правомощията да *изземват* приходите от тероризъм или терористични действия, (б) имуществото, използвано за тероризъм, терористични действия, или от терористични организации и (в) имуществото, предвидено или разпределено за използване за тероризъм, при терористични актове, или от терористични организации; и

- Те трябва да имат правомощията да *конфискуват* приходите от тероризъм или терористични действия, (б) имуществото, използвано за тероризъм, при терористични действия, или от терористични организации и (в) имуществото, предвидено или разпределено за използване за тероризъм, при терористични актове, или от терористични организации.

12. Терминът "*мерки*" в смисъла, в който се използва в СП III, се отнася за изрични (законодателни или регулативни) разпоредби или "изпълнителни правомощия"¹, които позволяват трите вида действия. Както и при Предходната препоръка, не е необходимо текстовете, с които се дават тези правомощия, да упоменават изрично финансиране на тероризъм. Юрисдикциите с вече съществуващо законодателство, обаче, трябва да могат да цитират изрични разпоредби, които да им

---

¹ Терминът "изпълнителни правомощия" означава тези правомощия, произтичащи от изпълнителната власт на правителството (за разлика от законодателната или съдебната власт). Като пример може да се даде заповед или постановление, издадено от държавния глава или ръководителя на правителството.

позволяват да замразяват, изземват, или конфискуват средства и активи, свързани с тероризма, в рамките на националното си законодателство/съдебна система.

13. Дефинициите на понятията замразяване, изземване и конфискация са различни в различните юрисдикции. За целите на общите насоки, предлагаме следните описания на тези термини:

14. *Замразяване* :В контекста на тази Препоръка, компетентният държавен или съдебен орган трябва да може да замрази, блокира, или сложи заповед върху конкретни средства или активи и по този начин да предотврати тяхното преместване или разпореждане то с тях. Активите/средствата остават собственост на първоначалния си собственик и могат да продължат да бъдат управлявани от финансовата институция или в съответствие с друга договореност за управление, определена от собственика.

15. *Изземване* : Както и при замразяването, компетентните държавни или съдебни органи трябва да могат да предприемат действия, или да издадат заповед, която им позволява да поемат контрола върху конкретните средства или активи. Активите/средствата остават собственост на първоначалния си собственик, макар че компетентният орган често поема владението, администрирането, или управлението на активите/средствата.

16. *Конфискация (или отнемане чрез конфискация)* : Конфискацията или отнемането чрез конфискация се прилага когато компетентните държавни или съдебни органи издадат заповед собствеността върху конкретните средства или активи да бъде прехвърлена на държавата. В този случай, първоначалният собственик губи всички права върху имуществото. Обикновено, заповедите за конфискация или отнемане чрез конфискация са свързани с признаването му за виновен в престъпление и съдебно решение, с което се определя, че собствеността е била придобита чрез или е била предвидена за използване в нарушение на закона.

17. По отношение на замразяването в контекста на СП III, термините "терористи", "лица, които финансират тероризма" и "терористични организации" се отнасят за физически или юридически лица, идентифицирани съгласно S/RES/1267 (1999 г.) и S/RES/1390 (2002 г.), както и за всякакви други физически и юридически лица, определени като такива от отделните национални правителства.

Специална препоръка IV: Докладване за подозрителни сделки, свързани с тероризъм

18. Тази Препоръка съдържа два основни елемента:

- Юрисдикциите трябва да установят изискване за докладване пред компетентните органи когато има *подозрение*, че дадени средства са свързани с финансиране на тероризма; или

- Юрисдикциите трябва да установят изискване за докладване пред компетентните органи когато има *разумни основания за подозрение*, че средствата са свързани с финансиране на тероризма.

19. По отношение на СП IV, терминът "*финансови институции*" се отнася както за банки, така **И** за небанкови финансови институции (НБФИ). В контекста на оценката на прилагането на Препоръките на СГФД, НБФИ включват като минимум следните видове финансови услуги: обменни бюра, брокери на фондовата борса, застрахователни компании и услуги по парични преводи/трансфери. Дефиницията за "*финансови институции*" се разбира също, че се отнася и за СП IV, за да бъде последователно тълкуването на четиридесетте препоръки на СГФД. Конкретно по отношение на СП IV, ако и други видове професии, фирми или бизнес дейности понастоящем попадат под изискването за докладване за борба с прането на мръсни пари, юрисдикциите трябва да разширят изискванията за докладване относно финансиране на тероризма, така че същите да обхванат и тези институции или дейности.

20. По отношение на СП IV, терминът "*компетентни органи*" се разбира или в смисъл на звеното за финансово разузнаване на съответната юрисдикция (FIU) или друг централен орган, на който юрисдикцията е възложила да получава информация относно прането на мръсни пари.

21. По отношение на термините "*подозрение*" и "*има разумни основания за подозрение*", се прави разлика в нивото на вътрешна увереност, която може да представлява основание за докладване на дадена сделка. Първият термин означава изискване да се докладва пред компетентните органи, когато финансовата институция има подозрения, че средствата са получени в резултат от, или са предвидени за използване за терористична дейност - е субективен стандарт и транспонира задължението за докладване, изисквано съгласно Препоръка 15 на СГФД в СП IV. Изискването за докладване на сделки когато има разумни основания за подозрение, че средствата са получени в резултат от, или са предвидени за използване за терористична дейност, е обективен стандарт, който съответства на целите на Препоръка 15, макар и да е с по-общ смисъл. В контекста на СП IV, юрисдикцията

трябва да установи задължение за докладване, което да може да се основава или на подозрение **ИЛИ** на наличието на разумни основания за подозрение.

Специална препоръка V: Международно сътрудничество

22. Тази Препоръка съдържа пет елемента:

- Юрисдикциите трябва да позволяват обмена на информация във връзка с финансирането на тероризма с други юрисдикции чрез *механизми за правна взаимопомощ*;

- Юрисдикциите трябва да позволяват обмена на информация във връзка с финансирането на тероризма с други юрисдикции чрез средства, различни от *механизми за правна взаимопомощ*;

- Юрисдикциите трябва да имат конкретни мерки, които да разрешават отказ на убежище на физически лица, замесени във финансиране на тероризма;

- Юрисдикциите трябва да имат процедури, които да позволяват екстрадирането на лица, участващи във финансиране на тероризма; и

- Юрисдикциите трябва да имат разпоредби или процедури, които да гарантират, че "съображения за политическа мотивация няма да бъдат вземани пред вид като основание за отказ на искания за екстрадиране на лица, обвинени в участие във финансирането на тероризма".

23. За да се получи ясна представа за положението във всяка юрисдикция чрез процедурата за самооценка, при някои въпроси във Въпросника за самооценка във връзка с финансирането на тероризма изкуствено беше направена разлика между международно сътрудничество чрез *механизмите за правна взаимопомощ* от една страна и обмена на информация чрез други средства, различни от *механизмите за правна взаимопомощ*, от друга страна.

24. За целите на СП V, терминът "*правна взаимопомощ*" означава правомощия за предоставяне на пълния обхват правна помощ, както от непринудителен характер, включително вземане на показания, изготвяне на документи за разследване или като доказателствен материал, обиск и конфискация на документи или предмети, имащи отношение към наказателното дело или наказателното разследване, правото за налагане на заповед за външен заповед, изземване, отнемане чрез конфискация или

конфискация в област на наказателното правосъдие. В този случай, *“правна взаимопомощ”* включва също и обмен на информация чрез комисии за съдебно възлагане (т.е. от съдебните власти на една юрисдикция към тези на друга такава).

25. Обменът на информация чрез средства, различни от *механизмите за правна взаимопомощ* включва всякакви договорености, различни от тези, описани в предходния параграф. В тази категория трябва да се включи обменът между звената за финансово разузнаване или други агенции, които поддържат двустранни контакти на база на Меморандуми за разбирателство (MP), размяна на писма и пр.

26. По отношение на последните три елемента на СП V, тези понятия трябва да се разбират така както са упоменати в съответните документи на ООН. Това са S/RES/1373 (2001 г.), алинея 2в (за отказ на убежище); Конвенцията на ООН, член 11 (за екстрадиране); и Конвенцията на ООН, член 14 (за отказ от позоваване на политическа мотивация във връзка с екстрадиране). Можете да направите справка с текста на Конвенцията на ООН, на адрес <http://untreaty.un.org/English/Terrorism.asp>; текстът на S/RES/1373 (2001 г.) можете да намерите на <http://www.un.org/documents/scres.htm>.

27. Терминът *“граждански принудителни мерки”*, така както се използва в СП V, има за цел да се отнася само до вида на разследванията, събиране на информация, или процедури, извършени от регулативните или административни органи, които са упълномощени от определени юрисдикции да извършват такива действия във връзка с финансирането на тероризма. *“Граждански принудителни мерки”* няма за цел да включва процедури по гражданското право и свързаните с тях действия, така както се разбират в юрисдикциите по гражданското право.

Специална препоръка VI: Алтернативни преводи

28. Тази препоръка се състои от три основни елемента:

- Юрисдикциите трябва да изискват лицензиране или регистрация на физическите или юридически лица, предоставящи услуги за превеждане на пари/стойност, включително и чрез неофициални системи или мрежи;

- Юрисдикциите трябва да осигурят услугите за превеждане на пари/ стойност, включително и неофициалните системи или мрежи, да попадат под условията на Препоръки 10-12 и 15 на СГФД; и

- Юрисдикциите трябва да могат да налагат санкции върху услугите за превеждане на пари/стойност, включително и неофициални системи или мрежи, които не са лицензирани/регистрирани и които не отговарят на изискванията на съответните Препоръки на СГФД.

29. Системите за превеждане на пари/стойност са показали, че са уязвими за неправомерно използване за пране на мръсни пари или за целите на финансиране на тероризма. Целта на СП VI е да осигури юрисдикциите да наложат мерки за борба с прането на мръсни пари или контрамерки срещу финансирането на тероризма върху всички форми на системи за превод на пари/стойност. За да добие ясна представа за положението във всяка юрисдикция чрез процедурата за самооценка, в някои от въпросите изкуствено е направена разлика между официални и неофициални системи за парични преводи.

30. Терминът *“услуги за превеждане или трансфер на пари/стойност”* се отнася за финансова услуга, често предоставяна от определена категория небанкови финансови институции - при която средствата се превеждат от името на физически или юридически лица посредством създадената за целта мрежа или регулираната банкова система. За целите на оценката спазването на Препоръките на СГФД, услугите за парични преводи/трансфери са включени като самостоятелна категория небанкови финансови институции (НБФИ) и по този начин са разгледани като част от регулирания финансов сектор. Въпреки това, такива услуги се използват при някои операции за пране на пари или за финансиране на тероризма, често като част от една по-голяма алтернативна схема за парични преводи или за подземно банкиране.

31. Терминът *“неофициална система за преводи на пари или стойност”* също се отнася за финансова услуга, при която средствата или стойността се прехвърлят от едно географско местонахождение до друго. В някои юрисдикции, обаче, тези неофициални системи по традиция функционират извън регулирания финансов сектор за разлика от *“официалните”* услуги за преводи/трансфер на пари, описани в предходния параграф. Някои примери за неофициални системи включват паралелната банкова система, действаща в двете Америки (често наричана *“Черната борса на песото”*), системата *“хавала”* или *“хунди”* в Южна Азия и китайските или източноазиатски системи. За повече информация по тази тема, вижте Доклад за типологиите на СГФД-XI (от 3 февруари 2000 г.), който можете да намерите на страницата на РФГД в Интернет на http://www.fatfgafi.org/FATDocs_en.htm#Trends, или

Доклад от Азиатско-тихоокеанската група относно подземното банкиране и алтернативните системи за парични преводи (от 18 октомври 2001 г.), който можете да намерите на страницата на Азиатско-тихоокеанската група (APG) в Интернет на http://www..apgml.org/content/typologies_reports.jsp.

32. Където във Въпросника са упоменати *лицензиране* или *регистраване*, се счита, че е достатъчно или лицензиране или регистраване за да са спазени изискванията на Препоръката. *Лицензиране* във връзка с тази Препоръка означава изискването за получаване на разрешение от определения държавен орган, за да се извършват услуги по преводи на пари/стойност. *Регистриране* във връзка с тази Препоръка означава изискването за регистрация или деклариране на услугата за преводи на пари/стойност, за да може фирмата да функционира. Трябва да се отбележи, че логическото следствие от изискванията по СП VI е, че юрисдикциите трябва да определят лицензиращ **или** регистриращ орган и орган, който да гарантира спазването на Препоръките на СГФД относно услугите за преводи на пари/стойност, включително и неофициалните системи или мрежи. Това логично последователно тълкуване на СП VI (т.е. нуждата за определяне на компетентни органи) е в съответствие с Препоръка 26 на СГФД.

33. Упоменаването на "всички Препоръки на СГФД, които се отнасят за банките и небанковите финансови институции" включва като минимум Препоръки 10, 11, 12 и 15. Други приложими Препоръки включват Препоръки 13, 14, 16-21, и 26-29. Справка с пълния текст на същите и на всички Препоръки на СГФД можете да направите на страницата на СГФД в Интернет (http://www.fatfgafi.org/40Recs_en.htm).

Специална препоръка VII: Телеграфни преводи

34. Тази препоръка се състои от три елемента:

- Юрисдикциите трябва да изискват финансовите институции да включват информация за наредителя на паричния превод, който се изпраща в рамките на, или извън, юрисдикцията;
- Юрисдикциите трябва да изискват финансовите институции да съхраняват информация за наредителя на паричния превод, включително на всеки етап от процеса на трансфера; и

- Юрисдикциите трябва да изискват финансовите институции да проучват по-внимателно или да следят за паричните преводи, когато не е предоставена пълна информация за наредителя.

35. За целите на СП VII, специално се разглеждат три категории финансови институции (банки, обменни бюра и услуги за парични преводи/трансфери), въпреки че и други финансови услуги (например, брокери на фондовите борси, застрахователни компании и пр.) могат да бъдат обект на такива изисквания в някои юрисдикции.

36. Даденият в Специалната препоръка списък на видовете *точна и значима* информация за наредителя (т.е. име, адрес и номер на сметката) няма претенцията да бъде изчерпателен. В някои случаи - например в случай на случаен клиент - може да не е даден номер на сметка. В някои юрисдикции може да се определи като задължително изисквана и информация за националния идентификационен номер или датата и мястото на раждане на наредителя.

37. За целите на СП VII, терминът "*повишена сигурност*" означава по-подробно проучване на сделката, за да се определи дали някои аспекти, свързани със същата я правят подозрителна (например, произход от страна, известна с това, че предоставя убежище на терористи или терористични организации) и с това дава основание за евентуалното докладване за същата пред компетентния орган.

Специална препоръка VIII: Организации с идеална цел

38. Целта на СП VIII е да гарантира, че юридическите лица, други правни договорености, и по-специално *организациите с идеална цел* няма да могат да се използват от терористи като прикритие или средство за улесняване финансирането на техните дейности. Тази препоръка се състои от два елемента:

- Юрисдикциите трябва да направят преглед на правния режим на институциите, по-конкретно организациите с идеална цел, за да предотвратят злоупотребата с тях за целите на финансиране на тероризма; и

- По отношение специално на организациите с идеална цел, юрисдикциите трябва да гарантират, че такива институции не могат да се използват за прикриване или улесняване на дейности за финансиране на тероризма, за избягване на мерките за замразяване на активи, или за прикриване на отклоняване на законни средства към терористични организации.

39. Както е отбелязано по-горе, целта на СП VIII е да гарантира, че юридическите лица, други правни договорености и *организациите с идеална цел* няма да могат да се използват неправомерно от терористи. Има разнообразие на формите на юридическите лица, които са различни в различните юрисдикции. Степента, в която конкретен вид юридическо лице може да се окаже уязвимо за злоупотреба за финансиране на тероризма може да варира в различните юрисдикции. Поради тази причина, във Въпросника за самооценка във връзка с финансирането на тероризма (SAQTF) са представени подбрани видове юридически лица и други правни договорености като опит да се даде ясна представа за положението в отделните юрисдикции. Подборът е основан на видовете юридически лица, за които има наблюдения, че в миналото са участвали в пране на мръсни пари и/или дейности за финансиране на тероризма. Отделните категории могат да се препокриват и в даден случай в една юрисдикция може да няма всичките категории, изброени във Въпросника.

40. По същия начин, трябва да се отбележи, че по отношение на *организациите с идеална цел*, в СП VIII се поставя специално ударение върху правните форми, които са различни в различните юрисдикции. И отново подборът на видовете юридически лица във Въпросника е направен с намерението да се даде възможност на юрисдикциите да открият юридически лица или договорености, които отговарят на тяхното собствено положение. Терминът *организация с идеална цел* може по принцип да се приеме, че включва тези видове юридически лица, които се организират с благотворителна, религиозна, образователна, или социална цел, или за извършването на други видове благотворителна дейност. Освен това, приходите на такива юридически лица, или от такива дейности, би трябвало обикновено да не облагодетелстват никой частен акционер или физическо лице и същите трябва да се ограничават от пряко или значително участие в политически дейности. В много юрисдикции, организациите с идеална цел са освободени от задължения към бюджета.

41. Във Въпросника за самооценка във връзка с финансирането на тероризма (SAQTF), терминът "*офшорни фирми*" се отнася за фирми, които обикновено се установяват като юридически лица с ограничена отговорност в определени юрисдикции и които често са поставени под отделни или привилегирани регулативни режими. Такива юридически лица могат да се използват за притежанието и управлението на фирми (фирми, придобити с цел по-добра котировка на борсата, или холдингови компании), за емитиране на акции или облигации, за увеличаване на капитал по други начини. Те обикновено са освободени от местни данъци, или се облагат по

преференциални ставки и може да им бъде забранено да извършват дейността си в юрисдикцията, в която са регистрирани. Международната бизнес корпорация (IBC) е пример за такова юридическо лице. Във Въпросника, юрисдикциите трябва само да отговорят на отнасящите се за тях въпроси за офшорни фирми, ако те имат офшорен сектор в рамките на юрисдикцията.

42. Въпросникът за самооценка във връзка с финансирането на тероризма (SAQTF), в частта си по СП VIII, включва също и категория "тръстове и/или други фондации" *Тръстовете* са правни договорености, действащи в някои юрисдикции. Въпреки че те не са юридически лица в истинския смисъл на думата, те се използват като средство за държане или прехвърляне на активи и могат, както някои юридически лица, да се използват неправомерно като средство за прикриване или замаскиране на истинския собственик на активите. Терминът "*фондации*" се отнася най-вече за "частни фондации или организации", които съществуват в някои юрисдикции по гражданското право и които могат да участват в дейности с търговска и/или идеална цел. Някои примери за такива включват *Stiftung, stichting, Anstalt*, и други.

Секретариат на СГФД

27 март 2002 г.